

[Glistrup]

lut tvinges til, modsat sin veninde, der er ansat i et foretagende, der går godt, at deltage i en overskudsdeling af disse vældige negative indkomster, som findes f.eks. inden for DFDS her i år, og et andet år kan det være så mange andre virksomheder.

Derfor må vi her på Christiansborg lære at kende vores begrænsning. Vi kan ikke indrette os efter, at vi tror, at vi nu ved vores skriveborde har fundet frem til den ideelle løsning for de meget, meget forskellige virksomheder rundt omkring. Vi kan vist alle sammen – og her kan de radikale og fremskridtspartiet formentlig aldeles enes – slå fast, at det, det gælder om, er at få så effektiv en dansk produktion som muligt, men det forudsætter vidt forskellige strukturer de forskellige steder.

Hr. Dyremose har omtalt, at det med en overskudsdelingsordning kan virke vidt forskelligt, efter om man har et olieraffineri eller man har en arbejdskraftintensiv virksomhed som et rengøringselskab. Det kan skam også virke forskelligt, efter om det er en virksomhed, der går rundt og f.eks. indsamler aviser i et lille lokalområde, eller det er et multinationalt foretagende som ØK, og det kan virke forskelligt, efter om det er noget servicepræget inden for første generation, gründerperioden, eller det er en gammel, stiv, etableret virksomhed, der allerede er kommet ind i fuldstændig faste rammer og inden for en branche, hvor alt nærmest fungerer fuldstændig efter de regler, som blev indført i 1892. Derfor kan det ikke nytte noget at lave disse ordninger, sådan som de radikale vil. Men jeg vil gå det skridt videre og sige, at ikke bare er den radikale ordning dårlig, det er skam også dårligt, at man bliver ved med at rumle om ØD. Man jager gode danske initiativtagere ud af Danmark, i stedet for at de iværksætter noget, fordi man bliver ved med at kokettere med alle disse rumlerier om, at der eventuelt kommer ØD på et eller andet tidspunkt. Selve det at blive ved med at snakke om sagen er i sig selv landsskadeligt og er med til at gøre livsvilkårene for vore børn dårligere og dårligere, efterhånden som man bliver ved med at snakke om det, så vi vil i hvert fald ikke i fremskridtspartiet deltage i hr. Dyremoses isdronningfavntag med fru Lone Dybkjær. Det er ikke dér, vi mener man skal finde den rette befrugtning for, hvordan det skal gå med det danske

samfund fremover, og selv arbejdsministerens tilbageholdende koketterier med, at det godt kunne være, der kunne være noget om snakken, eller hr. Dyremoses gentagne luftning af, at man eventuelt kunne lave nogle flere skattefiduser og så iklæde det, at det skulle have noget med ØD at gøre, er med til at forskrække. Lad os dog endeligt og definitivt få sagt, at ØD skal d-ø.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Det er, som flere ordførere har sagt, ikke første gang, vi diskuterer obligatorisk overskudsdeling her i salen. Forslaget her læste jeg med en vis forudfattet skepsis, og begrundelsen var nok, at for mig at se er tiden ikke inde til at indføre obligatorisk overskudsdeling.

Efter at have sagt dette skal jeg dog tilføje, at forslaget i sin helhed ikke var så afskrækkende, som man måske kunne have frygtet. Især er det væsentligt og meget positivt for CD, at der er taget klart afstand fra bestemmelserne om en central fond.

Efter CDs opfattelse er der 3 væsentlige fakta, som kan tale for forslaget. For det første er incitamentet til produktivitetsforbedringer og øget konkurrenceevne meget positivt. For det andet vil der dermed være skabt mulighed for løntilbageholdenhed, og det vil være en selvforstærkende faktor. Og endelig er det af stor betydning for virksomhederne og for landets økonomiske situation, at et eventuelt overskud forbliver i virksomheden og ikke går til øget forbrug.

Men det er jo beklageligt, at overskuddet ikke er der i øjeblikket; tværtimod, må man jo nok sige, så det kan vi jo ikke rigtig bruge.

Medarbejdereje har dog også en negativ effekt, som ofte efter CDs opfattelse undervurderes, idet medarbejderne ofte gennem deres indflydelse på beslutningsprocessen i virksomhederne vil være overforsigtige. Her tænker jeg især på, at medarbejdere ikke tør medvirke ved mere risikofyldte beslutninger, idet de derved risikerer egen bunden kapital. Det kan bevirke, at forskning og udvikling prioriteres for lavt, og derved undermineres virksomhedens grundlag på længere sigt.

En ligelig deling af det i forslaget nævnte overskud synes efter CDs opfattelse at være en urimelig deling. Forslaget vedrørende forrentning af det overskud, der fremkommer,